

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן רביה"ק צוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רבי עקיבא 65 בני ברק

פרשת שמות

י"ח טבת תשע"א

גליון תצ"ז

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
5:55	5:23	4:19	
5:59	5:22	4:06	ירושלים
5:46	5:34	4:15	באר אפרק

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א

וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר (ב, טו).
ופירש"י דאג לו על שראה בישראל רשעים
דלטורין אמר מעתה שזא אינם ראויין להגאל,
אכן נודע לי הדבר שהייתי תמה עליו מה חטאו
ישראל מכל ע' אומות להיות נרדים בעבודת פרך
אבל רואה אני שהם ראויים לכך ע"כ.
והמתבונן יתמה על הדברים וכי יעלה על הדעת
שמשא רבינו ע"ה רבן וסניגורן של ישראל
שמוסר נפשו עליהם בכל עת וזמן שיחשוב כזאת
על עם ישראל שאינם ראויין להגאל ושהם ראויין
לשעבוד מצרים,
ואפשר לומר הדנה משה רבינו כתיב ביה ויצא
אל אחיו וירא בסבלותם ופירש"י נתן עינו ולבו
להיות מיצר עליהם, היינו שמשא רבינו ע"ה רצה
להתחיל ולפעול לגאולת ישראל ולפדותם
מצרתם ולהחיש ישועתם בכוח תפילתו ואף
שעדיין לא נשלם הארבע מאות שנה שנה שנגזר
עליהם מ"מ התחיל ונתן עינו וליבו לבטל הגזירה
ולגאלם קודם הזמן הנקצב,
ולכן כאשר ראה המצרי שמכה איש עברי הרגו
בשם המפורש והיא כעין התחלת התנוצצות
הגאולה לפדאם משעבוד מצרים וזו היתה
עבודתו של מרע"ה כהאי שעתא לקירוב
הגאולה, אמנם כאשר ראה משה שנודע הדבר
ויש דלטורין בישראל והרי היא דבר שלא כטבע
שהם עצמם ילשינו על זאת והרי זה הי' לטובתם
שהרג המצרי ומה להם להלשין ואם בכל זאת
ראויין להגאל היינו שמוזה מוכח שעתה עדיין אין
עת מוכשר לגאולה ממצרים
וזהו אמר "מעתה" שזא אינם ראויים להיגאל
ולא ח"ו שאינם ראויין כלל לגאולה אלא עתה
עדיין אין עת רצון ורואי לגאולה ועדיין לא הגיע
הקץ, וזה ג"כ הכוונה במה שאמר נודע לי הדבר
שהייתי תמה וכו' אבל רואה אני שהם ראויים
לכך, היינו ג"כ על הדרך שכתבנו שכיון שראה
כאן ענינים שלא כטבע נגד פעולתו להצלתם
מזה הבין שכל ענין הגלות והשעבוד במצרים
הוא דבר נעלם ונסתר מעיני בשר והוא שייך
לסיבת כל הסיבות וברצותו ית' יגאלם כיון שיש
הגלות ושעבוד זו תכלית טמיר ונעלם לטובת עם
ישראל,
וזהו שאמר רש"י הק' אבל רואה אני שהם ראויים
לכך היינו שלא כאומות העולם ישראל, שאצל
האומות אם הקב"ה מביא עליהם מכה היא כדי
ליסרם ולהענישם משא"כ בישראל כשגולין
ונרדים בפרך היא לתכלית הנרצה מאתו ית'
לטובת עם ישראל שהם ראויים לכך לזיכור
ולצירוף ליטהר ע"י"ז ולהחיותם נפשם ונשמתם
בהגיע עת גאולתם. (שמות תש"ס)

משה שפיר קאמרת (שבת קא). שכל
הת"ח שבכל הדורות יש בהם ניצוץ
של משה רב"ע"ה ולכן כמו שהוא רבן
של כל ישראל וכל ישראל תלמידיו
מקושרים כך צריכים ישראל בכל
הדורות להתקשר לצדיקי הדורות
שהם הת"ח והיר"ש שכל העולם לא
נברא אלא כדי להיות לצוותא להם
כנ"ל, וכמו שפירשו צדיקים מאמר
הגמ' הנ"ל אין לגבי משה מלתא
וזמרתא היא היראה שאין לגבי משה הפי' מי שהוא מחובר
ומקושר לגבי משה אז היראה באה לו בניקל מכה הצדיק
שכולו ירא"ש וכן לכא"א, ומדה טובה מרובה אם יש ידע
את יוסף והולכים בדרכיהם וביר"ש שלהם וואס זיי האבן
געקאכט ולבם בער כאש והיו משפיעים לכל סביבותיהם,
ואם דבקים בהם אז לא יכול להיות מלך חדש על מצרים,
ולא שום צער ח"ו לבנ"י אלא אך טוב וחסד תמיד בעז"ה.

ולכן צריכים להיות דבקים בצדיקי אמת. ולכן אף זקני הרבי
זיע"א [מרן מוהרמ"מ] היה דבוק בצדיקי אמת ואמר שאם
מדברים מהם יכולים להיות בהתחזקות און זך האלטן אפי'
און אזא נידעריגע דור ועולם שפל כ"כ, וע"ד אמרם ז"ל כל
המחובר לטהור טהור, וכל מי שרק היה לו קשר עם מרן
מוהרמ"מ זיע"א יכל להשתנות לגמרי לאדם אחר לטובה
ואם נתרחק ממנו ח"ו כבר היה ניכר זה עליו ה"י, שזהו ענין
התדבקות בצדיקים כמש"כ בתוה"ק "ויאמינו בה' ובמשה
עבדו", ואמונה ענין דביקות ומי שדבק בדרכיו בתורה ויר"ש,
היה א גליקליכער מענטש.

הנה כידוע בתוה"ק אי' פשטים עא"ס, ומצינו שיש נקודה
אצל משה רבינו שלא יכל לעסוק במצות מילה של בנו
אליעזר כי יצא לדרך ולא מל אותו משום סכנה דאורחא
ועכ"ז מפנ"ז נפל משה רב"ע"ה לסכנה שהמלאך התנפל עליו
וביקש המיתו וכל המעשה שם כמבואר בתוה"ק, ולכא"ו יש
להתבונן למה באו איתו בדיו יותר משאר ישראל, והרי
מבואר שגם הם לא מלו א"ע אלא בליל פסח מצרים ולהם
לא באו כאלו עונשים אלא רק לו למשה רב"ע"ה וא"כ מה
היה עם כל ישראל שלא עשו זאת או אלא רק כשיצאו
ממצרים שאז היה להם דם מילה ודם פסח, ולמה דווקא
אצל משה רבינו דקדק עמו השי"ת ושלה לו עונש כזה של
המלאך שרצה לבולעו, ויל"פ ע"ד אמרם ז"ל שעם צדיקים
השי"ת מדקדק כחוט השערה ולכן אצל משה דקדק עמו
השי"ת כל כך בדקותדיגע עניינים, והיה זה אצלו ענין בפ"ע
שלא שייך לשאר ישראל שלכן הוא נענש והם לא נענשו,
וע"פ דרגתו נתפס בענין קל זה, כי בני' במצרים היו אנוסים
מלמול בניהם שהרי פרעה ציוה להשליך ליאור ר"ל וממילא
היו צריכים להחביאם ואילו היו מלים אותם היו שומעים
הקולות ולוקחים אותם ח"ו לכן לא היה שייך לעשות ברית
לילדיהם, וכדאי' במדרשים שהלכו להולידם מתחת העצים
והשאירום שם והשי"ת ברוב רחמיו וחסדיו שלה אליהם
מלאכים, ומה עשה הקב"ה, ברוב רחמיו וחסדיו שלח
אליהם מלאכי רחמים וחסד והכניסום למערה ושם היו
התנוקות משומרים והזמין להם השי"ת אבנים שיצאו מהם
אבני חלב ודבש ולמדו עמם וגידלום המלאכים וכשגדלו עד
כדי כך שכבר לא היו הם עוד תינוקות ושוב לא יכל עך

שיחות קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ד שליט"א

מוצ"ש"ק שמות תש"ע - א"י
יומא ההילולא של זקינו מרן רבינו
הקוה"ט מוהרמ"מ זיע"א כ"ד טבת (הלק א)

חדש היינו שנתחדשו גזירותיו ברו"ג והביא עידי"ז על כל
מצרים חושך ואפילה בימים ההם, וזה באה תוה"ק לפרש
לנו איך אירע כזאת ומה היא הסיבה שלכן ויקם מלך חדש
כי יש לנו להתבונן אם קם מלך על מצרים ונהיה ממנו כזה
חושך ועשה כאלו צרות יותר מחושך ובפרט שהיה זה
במקום גרוע במצרים שמצרים זה הוא מיצר ים שזה כמו
אחד שנופל לים נורא ולא מוצא דרך לצאת והוא במיצר,
וכך היה לבנ"י ר"ל במצרים ובפרט כשנתחדשו גזירותיו
ואין יודעים אידישע קינדער על מה ולמה בא כל זה, לזה
עונה תוה"ק ומפרשת שהתשובה היא משום אשר לא ידע
את יוסף שהוא מרמו לצדיק יסוד עולם שכל זמן שהיה
יוסף שם הוא היה המשביר והשליט על כל ארץ מצרים ואז
היה כוחו למנוע שלא יוכלו המצריים לשלוט במצרים ולא
בבני ישראל ששם ולכן כמו"כ כל זמן שזכרו את יוסף ג"כ
בוכותו לא יכלו מצרים לשלוט בבנ"י ורק ע"י אשר לא זכר
את יוסף אז היה אפשרות שיתחדשו גזירותיו וזה באה
תוה"ק ללמדנו לכל הדורות הבאים באשר הם שאם
דבקים בבנ"י בצדיקי אמת הקודמים ממילא אין מקום לצער
של גזירות המלך החדש על מצרים ומה שהוא כן היה יכול
לחדש הכל הוא משום אשר לא ידע כנ"ל משא"כ אם
דבקים בדרך ישראל סבא אין מלך חדש ואין שום גזירות
ורק אם עוסקים חלילה בדרכים חדשות רח"ל אז שולט
מלך חדש ואז הביטערע צרות הם בגלל שלא ידע את
יוסף משום ששוכחים מצדיקים בחי' יוסף, כי כשדבקים
בצדיקים זוכים לידבק בהשי"ת ואז הוא לבדו מלך ישראל
וגואלו להשפיע על כל ישראל רק טובות וחסדים ולא יכול
להם שום מלך מאוה"ע ח"ו וכדאי' בחז"ל על מש"כ
בתוה"ק "ולדבקה בו" בבוכ"ע ואין יכולים לידבק ברבש"ע
והרי ע"ד לסבר את האוזן כתיב שהשי"ת אש שהוא אש
אוכלה שאפי' מלאך הגדול ביותר אין לו השגה בבוכ"ע
וכמה שיותר מתעלים משיגים הם שאינם מבינים ומשיגים
כלל בו ית"ש, ואין א"כ יכולים לדבק בו ית' אלא שחז"ל
אומרים תתדבק לת"ח כדאי' בגמ' (בבא קמא צב:) כל
המחובר לטהור טהור, ואם תתדבק אליהם תוכל אף אתה
להיות טהור, ואז תהיה דבוק בהשי"ת ואך טוב וחסד
ירדפנו כל ימי חיי.

וכדאי' בחז"ל (קהלת יב-ג) עה"פ "סוף דבר הכל נשמע את
האלוקים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם", כל
הבריאה נבראה עבור הת"ח היר"ש, וכל הבריאה כדי
להיות צוותא וסיוע לזה היר"ש שהוא בחי' של משה רבינו
שאין, לגבי משה ירא"ש מילתא וזמרתא היא (מגילה סה.)
ואתפשטותי דמשה בכל דרא ודרא (תיקוני' נדא) כדאי'

המשך בעמ' ב

ותתצב אהותו מרחוק לדעה מה יעשה לו (א, כב)
י"ל עפ"י שאיתא מהרה"ק מלובלין בס' זכרון
המשך בעמ' ב

פרעה להטביעם ביאור ח"ו או הולכיכם המלאכים לביתם כגדולים, ולכן היה זה שם בחי אונס מלמול אותם אפי' יום אחד, ולכן בני" לא נענשו על זה, אך משה רבינו לא היה במצרים לכן החשבון עמו היה אחר.

נחזור לענין של ויקם מלך חדש על מצרים דאי' במדרשים שתחילת השעבוד היה ע"י שקודם ותחילה חילקו המצריים כסף למי שיעבוד למלך והחלו תחילה בחנופה ועיד"ז הוכרחו ישראל להמשיך לעבוד אפי' בלא לקבל עבו"ז תמורה או כסף ואז כשהיו כבר בני" בידיהם או עבדום ושעבדום נוראות, אך שבט לוי שלא הסכימו לכל זה ומתחילה ולכתחילה לא התפתו לעבוד את מצרים אפי' לא בעד תשלום כסף או עי"ז עליהם לא היה למצריים שום שליטה עליהם ולא היו בעבודת השעבוד בכל הני השנים עד יצימ"צ וכל זה מפני שהיו דבקים בצדיק האמת בתורה ויר"ש והיו בחי אשר ידע את יוסף, וזה אהני להו שניצלו מכל זה השעבוד הנורא כור הברזל של עבודת מצריים וסבלותם, ולכן תמיד צריך להיות כן אשר ידע את יוסף שיהיה לנו את הדיבקות בהצדיקי אמת שהם עיני העדה שהם בבחי' משה ובחי' יוסף ג"כ שהוא צדיק יסוד האמת והעולם, ועיד"ז ניצולים מכל רע ח"ו בס"ד כשבת לוי במצרים כנ"ל ואז זוכים שאם כן אז יש כבר שמירה עלינוה ברו"ג, וכמו שזה ראו בחוש בימים ההם אצל שבט לוי, וכן בימינו מי שיש לו שכל באמת הולך בדרכי שבט לוי ומדבק עצמו לצדיקי דורו שאז גם זוכה לבחי' המחובר לטהור טהור הגם שזה אינו קל כ"כ והוא גם עבודה קשה ויגיעה גדולה, עכ"ז דאי הוא זה המאמץ כדי לזכות להיות נקי וטהור ואם רוצים לנקות הזהמה או העצה והדרך הוא ע"י הדיבקות הנכונה בצדיקי אמת שזה מנקה את כל הזהמה והלכלוך, וכך מצייני שם במצרים וכן בכל הדורות אחרים שהם הצילו את בני ישראל ברו"ג.

ובחי' זו מצאנו גם ראינו אצל הרבי [מרו' רבינו מוהרמ"מ] זיע"א שהיה בעצמו צדיק הדור וצדיק האמת והיה דבוק בצדיקי הדור הקדמונים. ואמר בשם אחד הוזהר ליער רביס שאם יהודי לרב שולו מקושר ולצדיקי אמת שולו אז נהיה עיד"ז קשר לכל ישראל וע"ז ונעשה כ"א מקושר אף עם חבירו שהולך ומקושר לרבי אחר והטעם מפני שכל צדיק בעצמו מקושר לרבותיו ואבותיו ואבותם של אלו שני הצדיקים היו הולכים לאותו רבי אחד עד"מ כמו

דברי תורה המשך מעמ' א'

זאת עה"פ ותשלך את הילד תחת אחד השיחים, כי אם צריך לרמזים גדולים צריך וטוב להיות התפילה רק לשמים בלא חומרות וזהו ותשלך את הילד השליכה מחשבתה ענין הילד שהי לה ילד שעשועים, תחת אחד השיחים שיחים לשון תפילה ותחת כמו עין תחת עין פ"י בשביל להיות לה תפילה אחד מיוחד שהוא התפילה העומדת ברומו של עולם, ע"כ. וזהו ותתצב אחותו מרחוק, היינו שהשליכה והעמידה את האחות שהיא אחותו מרחוק שלא התכוונה בתפילתה להיותה אחותו אלא התפללה לכבוד שמים, לדעה מה יעשה לו, שבוה המשיכה ישועה למשה ודעה היא לשון חיבור כמו וידע האדם את חוה ומכיוון שמרים התפילה וכיונה רק לכבוד שמים ולא לנגיעתה שלה שהיא אחותו בזה נתחבר ונצמח ונמשך ישועה למשה, וזהו לדעה היינו שיתחבר הישועה שיעשה לו. (שמות תשנ"ו)

שיחות קודש המשך מעמ' א'

שאמר הרבי ר' אלימלך זי"ע שיצאו ממנו כמה תלמידים שמהם יצאו כמה שושלות א"כ נמצא שבשורש הכל אחד, ולכן יהודי שמתקשר עם רבו מתקשר גם עם חבירו ורבו של חבירו ועיד"ז כל ישראל נעשים חטיבה אחת שהיא שורש לכל הטובות כידוע בעה"י, וכל צדיק מקושר לאבותיו הקדושים של הצדיק אמת השני. והשי"ת יעזור שנוכה לדבק בצדיקי אמת הקודמים שהשפיעו תורה ויר"ש בכל העניינים, ואצל מרו' רביה"ק מוהרמ"מ היה יר"ש חופף עליו כל היום, בחי' "לפניו נעבוד ביראה ופחד", שהיה חוזר על זה תמיד מיט א ברען והתלהבות נוראה, והיה דרכו לחזור על זה בתנועה ששמע וראה אצל רבו הה"ק ר"א"א מקארלין זי"ע ותמיד חזר על זה כך לא רק בש"ק אלא אפי' גם באמצע השבוע ביזם רגיל חזר על זה פעמים רבות ושוב ושוב לפניו נעבוד ביראה ופחד, וכבר אמרו ז"ל בגמ' שאין לו להקב"ה בעולמו אלא אוצר של יר"ש בלבד, וזה הוא אצלו תמיד, הרבי היה כולו עונה ושפלות רוח וכולו אהבה, והגה לומר שעגמ"ג של יהודי מפריעה לו יותר מכל, כי שום דבר אין מפריע לו ואינו מתפעל מזה העולם כלל, אבל צער של יהודי לא יכול לסבול ולא שוכח מזה לעולם, והוא היה כל ימיו בעל יסורים ומזבח כפרה על כלל ישראל. (חלק ב' - המשך השי"ת על מרו' מוהרמ"מ נביא מגילון הבא א"י).

שיחה בענין יראת שמים אמיתית ליל שב"ק פרשת ויחי תשע"א - א"י

"לפניו נעבוד ביראה ופחד". שמעתי מרביה"ק [מרו' מוהרמ"מ] זי"ע דאף כשהאדם כבר נכנס לעבוד את השי"ת, וכבר זכה ליראה את ה', ומרגיש בקרבו יראת שמים, עדיין יש לו להיות בפחד, דהיינו שצריך להיות מפחד על יראת השמים דליה, שמא אינה יראת שמים אמיתית ונכונה, וזהו הכונה "ביראה ופחד", שהיראה צריכה להיות עם פחד, שמא אינו ירא את ה' כדבעי. אמנם אנו צריכים ללמוד מזה לכה"פ לימוד המוסר בפשטות, דהיינו שיהיה לנו עכ"פ יראת שמים פשוטה, ועי"ז נעבוד את השי"ת. וראוי לידע שהדרך לבוא ליראת שמים הייתה אמיתית, ולדרגה נעלית יותר של ירא"ש, זה ע"י שיבטל האדם את רצונו ודעתו להשי"ת, דהיינו שלא יחפון בדרגה של יראת שמים לצורך עצמו, אלא בשביל לעשות נחת רוח להשי"ת, וממילא עי"ז יתעלה יותר ליכנס לדרגה יותר גבוהה ונעלית של יראת שמים. הרה"ק ר' נפתלי צבי מרופשיץ זי"ע ביקש שיתנו לו משמים יראת שמים של מלאך, ונפל עליו יראה גדולה, לכן ביקש שיקחו זאת ממנו [ש כמה גירסאות בעובדא זו], ועל אף שאין לנו השגה בירא"ש של הצדיקים הקדושים, אבל מלאך הוא ענין אחר, כיון שאין לו גוף ומופשט לגמרי מהעוה"ז, ואף אין לנו השגה בזה כלל, מ"מ ראוי לדבר מזה להתעורר עכ"פ שיהיה לנו יראת שמים בפשטות. ומסופר על הרה"ק ר' זושא מאניפולי זי"ע שאמר ברוב ענוותנותו שכשיבוא לב"ד של מעלה לא ידונו אותו על כך שלא הגיע לדרגתו של אברהם אבינו, אלא על כך שלא הגיע לדרגה שזושא' היה יכול להגיע לפי כוחותיו ותכונותיו. ועוד מתאמרי משמיה הרה"ק הנ"ל שאילו היה

נשאל אם ברצונו להתחלף עם אברהם אבינו היה מסרב, כיון שלא הועיל בזה כלום, שהרי עדיין לא יהיה בעולם רק אחד שהוא בבחי' אברהם אבינו, אלא שאם הוא היה בדרגתו של אברהם אבינו, וגם אברהם אבינו ישאר בדרגתו, בזה ניהא ליה כיון שבוה יהיו בעולם שני אברהם אבינו, דהיינו כנ"ל שיעקר עבודת ה' אינו עבור האדם עצמו, אלא שמבטל עצמו לגמרי לעשות נח"ר להשי"ת. וביראת שמים אמיתית יש דרגות עד אין סוף, וכמוכא שהישימה משה' התפלל ע"ז שיהיה לו ירא"ש של תנאים או אמוראים, ונענה שזה הוא אינו באפשר, ולכן ביקש שיהיה לו בשעה שמתפלל תפילת נשמת את הירא"ש של הרמב"ם בשעה שכתב את ספרו היד החזקה, והסכימו עמו על זה מן השמים, ואז נפל עליו יראה גדולה כ"כ עד שאבריו דא לדא נקשו, והחביא עצמו תחת המיטה, ולא היה יכול להעניע עצמו כלל, ולא היה יכול לעמוד בזה, ואז ביקש שיקחו ממנו יראה זו. וכן העיד רבי אברהם בן הרמב"ם, שהרמב"ם בטרם תקיעת שופר חשב לעצמו 'מי הוא המצווה ומי הוא המצווה', ונפל עליו יראה גדולה כ"כ, עד שלא היה יכול לתקוע מחמת היראה, והיה נצרך לבנו שיקחנו ויסייע בידו לקיים התקיעות.

שיחה בענין ההתחזקות הראויה בתשובה קידושא רבא שב"ק פרשת ויחי תשע"א

"וישבת קדשו הנחילנו וכו', תחילה למקראי קודש זכר ליציאת מצרים". שמעתי מאמאמ"ר [מרו' אדמו"ר זיע"א] זיע"א ד'מקראי' הוא מלשון מקרא העדה, דמי שרוצה להכנס לעבודת ה', ולבו קורא לו להתעורר בתשובה, ולהיות בבחינת 'קודש', הנה יש לזה הרבה עצות, אבל 'תחילה' העצה היעוצה לזה הוא שמירת שבת קודש בפשטות, דהיינו ג' סעודות והתפללות כדבעי, ולשמור שבת כפשוטו, וכמו שכתב בעל החרדים שהביא תיקוני תשובה, וכתב ששמירת שבת מאידך הוא התיקון היותר קל, ומאידך הוא מהתיקונים היותר גדולים. וראוי לידע שתשובה מועלת בכל ענין ובכל זמן, והנה היצר לפני שהאדם חוטא אינו מזכיר לאדם זה שלא יוכל לעשות תשובה אם יעבור על העבירה, ובשעה שעוסק בעניני עוה"ז ובעניני גשמיות, אז אינו מזכירו שלא יוכל לעשות תשובה אם לא ישגיח במעשיו, ודוקא כשכא לעסוק בעניני עבודת ה' כתורה ותפילה, אז בא אליו היצר להפילו ברשתו, ואומר לו שאינו יכול לעשות תשובה, וגם אין מועיל לו תשובה כלל, וזהו עצת היצר להפוך היוצרות. אבל אנו צריכים לידע דאדרבה בשעה שבא לחטוא ח"ו או להתעסק בעניני העוה"ז, אז צריך להעלות על דעתו את גודל חטאו, ושע"ז יתגלגל שנים הרבה רח"ל, וגודל העונש והגיהנום שיש ע"ז, ומי יודע אם יזכה בכלל לגיהנום, משא"כ כשכא לעבוד את השי"ת, ולהתעסק בעניני רוחניות כתורה ותפילה, אז צריך לזכור שאין דבר העומד בפני התשובה, ותמיד מועיל תשובה, וכיון שירצה לחזור בתשובה באמת, דאי מועיל לו תשובה. ובוה י"ל באופן אחר לפרש הענין הנ"ל 'תחלה למקראי קודש זכר ליציאת מצרים', דבמצרים היה שם חושך גדול, והיו משוקעים במ"ט שערי טומאה, ומשם העלים השי"ת לני' שערי קדושה, ונתן להם את התורה, וזהו חיזוק גדול למי שרוצה לשוב בתשובה, ומיאיאש עצמו שכבר אינו יכול לחזור בתשובה, והעצה לזה שיזכור שביציאת מצרים היו בני" במצב שפל מאוד ויותר ממצבו עתה, ואעפ"כ הוציאים השי"ת וסייעם לחזור בתשובה, כן עתה יעזור לו השי"ת שיזכר לשוב בתשובה האמיתית. ולפ"ז י"ל הקרא 'למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך', דמלבד הענין הפשוט שצריך לזכור את עצם היציאה ממצרים והניסים שנעשו שם, י"ל עוד ענין לרמוז שראוי לזכור לדורי דורות שהשי"ת העלנו ממצב נדכא ושפל כ"כ, וברחמי המרובים העלנו ממצרים, ועי"ז יהיה חיזוק לדורות למי שרוצה לשוב בתשובה, שלא יפול ליאוש, אלא יחזק עצמו לשוב בתשובה.

בגו צדיקיא

ראש בית אב – מרו רבינו הקדוש זיע"א במחיצת אביו הקדוש מרו מוהרמ"מ זיע"א (חלק א')

איך וואר איין אנדערער תלמיד אלס אהרן זינס איך האב, אבער איך איינע אנדערן רבי געהאט אלס איהר האבט – ובתרגום מאדיש עתיק: אני הייתי תלמיד אחר מכם שהנכם, אך גם היה לי רבי אחר ממה שיש לכם. – בלשון הזה תיאר הגה"ק החתם סופר זי"ע לתלמידיו את התבטלותו ואת שייכותו אל רבו הגה"ק רבי נתן אלרער זי"ע, אשר כידוע לא זזה ידו מתוך ידו ממש. – אין מילים נכונות יותר וקולענער למטרה יותר מאצל בנאונו לתאר מקצת מן המקצת מהתבטלותו של רבינו זיע"א אל אביו הקדוש מרו מוהרמ"מ זיע"א. – ס'איז אן אנדערער תלמיד, און ס'איז אן אנדערער רבי...

הרה"ק רבי איציקל מפשעווארסק זי"ע היה אומר, כי נכדי הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זי"ע לא היו אומרים דער זיידע דער רבי ר' אלימלך כמו שאומרים שאר נכדים של צדיקים, רק קראוהו בשלם דער רבי ר' אלימלך, כמו שאר אנשים. והטעם בזה, כי הרה"ק מליזענסק זי"ע כותב בספרו הק' (פר' בא ד"ה או ואמר דברו אל כל) שצדיקין לשכוח היחוס ע"ד מאהי"כ (התלים מה, יא) ושכחי עמך ובית אביך ויתאו המלך יפך, וזלזלה: היינו אם תבוא למדריגה זאת שתשכח מאיזה עם אתה ומאיזה בית אב אתה מיוחס, אז יתאו המלך מלכו שמשל עולמם את יפך, עכ"ל"ק (י"ג אורות ח"ב טו).

מאז ומקדם הי' רבינו מוכיז את אביו הק' מרו מוהרמ"מ זיע"א באופן מופלא, בחיל וברעה היה אומר "יער רבי" ולא היה אומר "דער טאטע" מרוב יראת הכבוד, וכן גם לאחר הסתלקותו של אביו היה מדקדק לומר דער רבי זכרוננו לברכה. אכן לא כיחס בן לאב בלבד כיבד רבינו את אביו הגדול הקדוש, אלא כחסיד נלהב המשמש את רבו. רבינו זיע"א עזב את בית אביו והדר הורנו שישמו ענינו באביו.

בפרט באותם שנים הראשונות של ההנהגה, עמד רבינו לימן אביו הק', ולא עזב את אביו לרגע קט, ולא זזה ידו מתוך ידו ובכלל משך כל השנים היה הוא המוציא והמביא, ודאג לצרכיו ולמלא צרכונותיו במסירות נפש של ממש. רבינו טרד ויגע, עמל ויוגע, לכבודו של אביו הק'. די הי' לו ברמז כלשהו מאביו הק', וכבר הי' רבינו נחפז לקיים פקודתו. עשה הכל שאביו הק' יוכל להשקיף בעבודתו הקדושה באין מפריע. וכאשר הי' זקוק ידע רבינו גם להלום על כבוד אביו הק', ואז לא הי' חת משום בריה. הוא שם את כל משאת נפשו בעד ומסר נפשו בעד רצונו של אביו. בעצם, זאת הי' כל משאת נפשו...

היה"ח ר' אברהם טאגער שליט"א מספר: כשבא מרו מוהרמ"מ זיע"א ללוטרו בבית תש"ז, בא אז עם בנו-רבינו, שב"ק אבלנו יחד חסידים ואנשי מעשה בבית האבסניא, והרבי זצ"ל הי' למעלה בקומה השניה, ולמטה סעד העולם ושהוה דברי תורה וסיפורי צדיקים. ואז מעל כל הדיעט ששמע קולו של הרבי, בקול דממה דקה, כמעט בלחישא, קורא לבנו: אלתרל... לפתע קם בנו מלא קומתו וידלג מעל כל השולחן וראש המסובין בקפיצה אחת וברגע כמימרא הי' כבר למעלה על גרם המדרגות אל אביו הק'. הה"צ רבי שמעלקא פרישער זצ"ל שישב שם, פנה לבניו ואמר להם: עיט זעהט? דאס הייסט כיבוד אב – אתם רואים, אז הוא כיבוד אבן.

בידוע שנה אחת, בערב יום הכיפורים היה רבינו טרוד ועסוק עם צרכי אביו הק' ובמסירות נפש של ממש היה עצמו אליו כל היום בחדרת קודש כעומד ומשמש לפני השכינה. הגיעו הדיברים לידי כך, שלא היה לו לרבינו אפי' רגע פנוי כדי לרוץ לבית המרחץ לטבול במי המקוה להתקדש בקדושה יתירה לקראת היום הגדול והגה נטו צללי חמה ואתא ובה יום הקדוש לפני תפילת

כבוד קדושת מרו רבינו הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זיע"א

יומא דהילולא כ"ד טבת (תשמ"ז) [חלק ב']

שבינים מהספר המפואר והחדש "שלהבת אש" שיצא לאור ע"י המערכת מתוך פרק "ראש בית אב"

מלכא אין לנו רשות לשנות מאומה כלשהו מלשוננו הק', אם ברעונכם, נשוב אליו לטעמו את חוות דעתו ע"כ, אבל לנו אסור להוסיף או לגרוע בדבריו, ואפי' להויעל".

רבינו זיע"א בעצמו הי' מספר לעתים זה המעשה: בשב"ק פר' עקב תשי"ז, הובל הרה"ק ר"א מבעלזא לביה"ח שערי צדק בירושלים. הרופאים עדיין לא אמרו נושא, והיה נראה שמעבד התייצב. במוציא שב"ק, הגיע מרו לאמו"ר זיע"א מתל אביב לשהות בשעות אלו על יד מלתו. כשראה שהמבצע השתפר נצט מביה"ח, אך מטעם הכחוס עמו חוה על עקביו, וביקש להיכנס שוב לביה"ח. אך הפעם כבר הי' השער סגור על נעל ובריה, והאחיות לא רצו לפתוח לנו. משריאתי כי מסורים לפתוח הדלתות לאבי הק', לא היסטתי לרגע, והנחתתי זרועי בחזקתה על הדלת הזכוכית כשאר קד כחוט השערה הפריד בין רבינו למנונית. מרו מוהרמ"מ זיע"א לא הסתיר את תודתו לבנו, ואף התבטא אז: "עם איז מיר נישט געווען אן חידוש אין מיין אלתרל זאל זיך מוסר נפש זיין פאר מיר" אין זה חידוש עבורי בשב... יחסות נפשו עבורי. ובאותו מעמד ביך אותו בברכות קדושות ונעלות מעומק לבו הסתור. כאשר נבצר ממרו הרמ"מ זיע"א לנסוע לאיזה מקום

שבת צדיקיא, יום הילולא פאטער זיע"א

היה שולח את בנו במקומו. סיפר הגר"י העניג שליט"א

היה שולח את בנו במקומו. סיפר הגר"י העניג שליט"א, מנאמני בית מרו מוהרמ"מ זיע"א: נסעתי פעם עמו בשליחות אביו הרבי זצ"ל לרום באיזה נושא שעמד על הפרק, יחד עם כמה מקורבנים ועסקנים. לצורך העניג מסר לנו הרבי זצ"ל אגרת שכתב, בה הביע דעתו הצרופה ותמיכתו בשליחות זו. באמצע הנסיעה נתעורר בלבי א העסקנים כי אולי לטוב הי' לשתות או לתקן לטבה אחת בסגנון המכתב. הוא סבר כי יהיה בזה תועלת לטובה עבור הרבי זצ"ל כי שמו לא דקדק כ"כ בניסוח הדיברים. כששמע זאת רבינו קפץ ממושבו כאילו הכישו נחש, ובתקפת מרובה אל: "בלי הרמנותא

ברבות הימים, הפטיר רבינו בבית שחוק: "הייתי אז רואה אינו נראה... וסיפר ב"ק הארמו"ר מהר"י" מלעלוב שליט"א, אחי רבינו, כי זוכר הוא את הלווייתו של הרה"ק מבעלזא זי"ע, ואביו עמד במקום הקבורה בסתימת הכולל, והי' שם אלפים ורובבות מבני, והרחיפות הי' איום ונורא, ואחיו-רבינו עמד מאחורי הרבי זצ"ל והגין עליו, והוא הרי היה חלוש גוף והתאזר בנבורה ממש במסי"ג וכמעט נחנק, והוא דחף הקהל לאחור בשני זרועותיו, והיה קשה להאמין כי גם עשרה גבאים יוכלו לעשות מה שעשה הוא... אביו הק' ידע והכיר במסירותו האמנה של בנו, ואף הוא החזיר לו אהבתו וחיבתו, ונתן עליו מהודו ויביאותו אל חדריו. מרו מוהרמ"מ זיע"א כינס פעם כמה מבניו לשהות עמם אודות אלו ענין, בסימני לב רימו לבנו חביבו מרו רבינו זיע"א שישאר ירמיתו עד שאחיו הגה"צ יצאו ממפתן הדלת. משיצאו פנה אליו אביו הק' ובעיניו מאירות אל בודה"ל: "אלתרל, קענטסט אודא פארשטיין, אז מיט דעם בעל-דבר האב האב און שוין לאנג געענריגט" [-תוכל בוודא להבין, כי עם הבעי"ד שיימתי מומן]. אל הבין רבינו למה לא אמר זאת כשכל האחים היו בפנים, הרגיש בכך אביו הק' והפטיר: "איך זאג דיר, דו ביסט א חסיד, איך ווייס דו וועסט א דאי נישט מהרהר זיין" [-אני אומר לך, הנך הרי חסיד, יודע אני שלא תהרהר אחר דברין]. אהבתו ואמנותו לבאביו הק' התבטא גם בדאגתו ומסירותו להרחבת גבולי הקודש. על ידו נתרבו פספסי בבית מדרשו ונתבסס חיצו הק' של מרו מוהרמ"מ זיע"א. הוא קירב והוא ליכד את שורות עיירי העאן ובחוריו החמד אשר ברבות הימים נתפשו לחסידיו הלהלכים של מרו מוהרמ"מ זיע"א. רבינו עורדם לבוא אל תשיש, להתחנף בעל אדמה ומנותא, והחזיר בהם שגב גדולתו של אביו הק'. בבחי"ד בית דוד לעלוב ברח' בהר"ץ, התקיימה ישיבת המתמידים' כנהוג אז ברוב בתי הגרמשים בירושלים, ורבינו הי' מביאם לחסות בעל אביו הק'. רבינו הוא הגבר אשר הדיין אותם מבעולי החסידות, ונתיבי היראה. הוא אשר קירבם למרו מוהרמ"מ ופתח להם השערים בבית אביו הק'. רובם המהולל נשארו בעלעוב, והם כהיום הזה מפארי וחשובי חסידו לעלוב על שלוחותי

להלל היארצייט של הרבנית הצדקנית מרת עטלי ע"ה אשת חיל עט"ב מרו מוהרמ"מ זיע"א ב"ב טבת:

בחקשר למחלתה והסתלקותה של הרבנית ע"ה, מספר אדמו"ר הרה"צ רבי שמואל שמעלקא שליט"א בן מרו מוהרמ"מ זיע"א: מעשה נורא אירע לפני עשרות שנים, והייתי יחד ליה עם עוד מבני המשפחה. בעצם יום הפורים שנת תשל"ז, קיים אחי רבינו הראשון זיע"א מאמיל מיוחדים לבטומי בפאריא כפשוטו, הוא התבסס מאד, והתחיל לצעוק לעבר אמנו הרבנית ע"ה בודה"ל: "איך גיב דיר אונעק מיין לעבען און גיב דיר מיין לעבען! [אני נתון לך את כל חיי] וחוה ע"כ כמה פעמים, והיא נבהלה מאד וניסתה להשיק אותו (י"א כי עעקה עליו ואמרה: פלאטסקע שייט, ואס אערשטו?) [אל תורב כך, מיה אתה מדרבן]. אז הייתה הרבנית ע"ה בבריות נופא ולא ידעה תו"ל. ואכן לאחר זמן, נחלתה הרבנית ע"ה, ולא נתפראה ממחלתה, וכעבור חודשים ביום כ"ב טבת תשל"ח נסתלקה לעולמה. כל שהי' כל המאורע בפאריא ובהנהלת החיה, ועוד טרם שידעו דבר ממחלתה. והיה לפלא בעיני כל בני המשפחה.

המשך בגיליון הבא בעני"ה. זכות רבותינו הקדושים יגנו עלינו ועב"א.

- רבי יעקב ב"ר מסעוד אבחי"ר (ת"י) רבי שמחה יששכר דב ב"ר יחזקאל שרנא משינאווא (תרע"ד)
- טעמון בן יעקב אביו וליאה אבט ע"ה (ב' קצ"ד) רבי יהודה אריה לייב מוכיח מפולנאה ב"ר יחיאל מיכל- תל מרו בעני"ט- קול ארה (תק"ל) רבי ישראל אברהם מנשתי אסטרא"ר ב"ר משה וזיסא מאניפאלי (תקע"ד)
- רבי משה אליקים בריעה מרומבראוו ב"ר ישראל אלימלך מואמנא (תרע"ז)
- רבי ישראל דב ב"ר יוסף העניג מוויילנדיק ב' שארית ישראל (ת"ח)
- נקבה"ש רבי נפתלי ב"ר רפאל מאווא הי"ד מנרמב ב' איש מנצ"ח (תשל"א)
- רבי אברהם אייר ב' שנט מיהוד ב"ר יהודה לייב ב' תורת אמת מלובלין (תרע"ד)
- רבי יוסף פנאט אב"ד היינעלד וורצבורג (תקפ"ג). רבי אברהם שמואל אב"ד גלוקא וברעסלאוויא ב"ר גדלוה- פתח הבית (תקפ"ג). רבי שלמה מסטערליסק ב"ר אורי (תקפ"ו)
- רבי יוסף יוצפא שטערין אב"ד ואלקאוו- א- יד יוסף (תקפ"ו). רבי שמואל העליר רבה של צפת (תרמ"ד)
- רבי אורי הלוי מסטערעץ- מבריקא ב"ר חיים אב"ד סוויז- יאיר חיים (תרע"ז)
- רבי שלום מאקאוויטש מנא- ק- גלונ- ב"ר מרדכי יוסף משה מסאליצ- דעת נלוה (אור) ע"ה (תשי"ח)
- רבי אריה לייבס הלוי פונעשליס באווי אהוב אופאל ב"ר יחיאל מיכל- תל תורה, הרב באפטאס והיהדי הק' (תקצ"ו) רבי יצחק ורודה ב"ר ישעיהו- אב"ד היוד"א (תקפ"ה) רבי אליקים גען היסון ב"ר שמואל שווערין אב"ד סאבאקא ואח"כ אב"ד באוא- תל"ה"ה"ה מפאנא, נולד, הנה"ח ב"ר ר' יוסף (תשל"ח)
- רבי לוי יצחק מסיראטשין ב"ר ישראל מאוסטראווא- חתן רבי חיים שניאור ולמן מליאד (תרס"ה)
- ב"ק מרו אדמו"ר הקדוש רבי משה מרדכי זיע"א ב"ן מרו אדמו"ר הרה"ק רבינו נטע זיע"א מלעלוב (תשמ"ז)
- רבי יוסף ב"ר יחיאל מיכל מולוטשיס (תקע"ג) רבי נפתלי כ"ן ב"ר יצחק נאב"ד פון - סמיכת הכמים (תע"ט)
- רבי יוסף מאיאנפאל ב"ר יחיאל מיכל מולוטשיס (תקע"ג) רבי חיים דוד מנחתאוו ב"ר יהודה יעקב- תל ר"מ פונעפסק
- רבי מקאליסק (תקצ"ו) רבי אברהם פתלי מטבריא ב"ר זאב וואלף משטרניטשראה (תקפ"א)
- רבי גבריאל הכהן גענלנאט אב"ד דעניץ- עני ישראל (תר"א)
- רבי מאיר אייזנשטאטער רבי ב"ר יהודה לייב- תל המה"ק הת"ם (תר"ב) רבי משה יוסף מיטלבוים ב"ר קותליה יהודה סמבע"ט רבי מקשאטוב (תר"ו) רבי חיים משאך ב"ר משה (תשל"ו) רבי שניאור לייב ב"ר חנוך בעל התניא שו"ע הרב (תקע"ג) רבי שמואל ב"ר אברהם מוהרמ"מ ב"ר ש"ס משה מוהרמ"מ (תשי"ז) רבי אברהם שמואל מיניץ סופר ב"ר משה ב"ר אב"ד
- רבי משה מרדכי טווערסקי מנאקאוב ב"ר יעקב ב' יצחק- חתן ר"י מבעלזא (תר"פ)

הילולא צדיקיא

- רבינו רב הונא בר מר זוטרא. ריש גלותא ורב משרשיא בה פקוד ה"ר (ד' ר"ק א)
- רבי צבי אלימלך ב"ר פסח שפירא מרומים ב' בני יששכר (אגרא דכדלה) דפרקא ועוד (ה' ת"א)
- רבי יעקב בידרמן מאפאט ב"ר משה מנעל לעלוב (תר"ח)
- רבי משה מקארסטשוס ב"ר מרדכי ממשטערנביל (תר"כ)
- רבי נפתלי שמואל - קול נפתלי (תרס"ו)
- רבי חיים שמואל ב"ר אליעזר הלוי הורובין מהנציץ (תרע"ו)
- רבי שלום משה הכהן ב"ר שלום בעל שולח ונשאל בירת כהנה (תשי"ח)
- רבי אריה לייב ב"ר יוסף הכהן הלוי בעל קצת החוש אבני מילואים ועוד (תקע"ג)
- רבי יעקב אהרין ב"ר נפתלי מוועלין אב"ד קאלביץ פונעשליס ודע יעקב (תשי"א)
- רבי אלימלך מוורודעק ב"ר מנחם ישעיה דוב מפשעווארסק- תל ר"צ מורפשיץ (תר"ם)
- רבי יעקב לנדא מיעוב ב"ר אברהם מטשטב- ב-אמת ליעקב (תר"ד)
- רבי ישראל מאוויטשע- רבי יהודה מבעליץ- חתן האמרי נעם מדי יקוב (תרס"ד)
- רבי אברהם מאוויטשע- רבי ישראל לייב מקרימליב (תרע"ה)
- רבי שלום פונעפעלק הלוי מוועלין- יאד לאוויא ב"ר אברהם (תרע"ז)
- רבי אברהם מומואל מנחם ב"ר סופר משרבורג ב"ר משה סופר הה"ח ס' (תר"ם)
- הנשר הגדול רבינו משה בן מיניץ מרומים ב' ז"ע (ד"א) (תתק"ג)
- רבי יוסף וסקא מליאקאוויץ ב' מנחם הלוי מאוויא- חתן ר"מ מפרישילאן (תר"ה)
- רבי אהרן צבי ב"ר ישראל יענא מבריד (תר"ם)
- רבי שלמה מסידורא ב"ר אברהם יעקב- חתן ר"ג'ה מריטב (תרמ"א)
- רבי שלום אב"ד באפטא ב"ר שמואל שמעלקא מייטש מייא- ס- שארית שלום (תרמ"ט)
- רבי שמחה ישכר דוב בעל צעשעב ב"ר יחזקאל ברגא משינאווא- א- דברי תורה (תרע"ד)
- רבי משה מרדכי טווערסקי מנאקאוב ב"ר יעקב ב' יצחק- חתן ר"י מבעלזא (תר"פ)

פרקי חינוך

הרב שמואל שטרן - מחנך ויועץ חינוכי

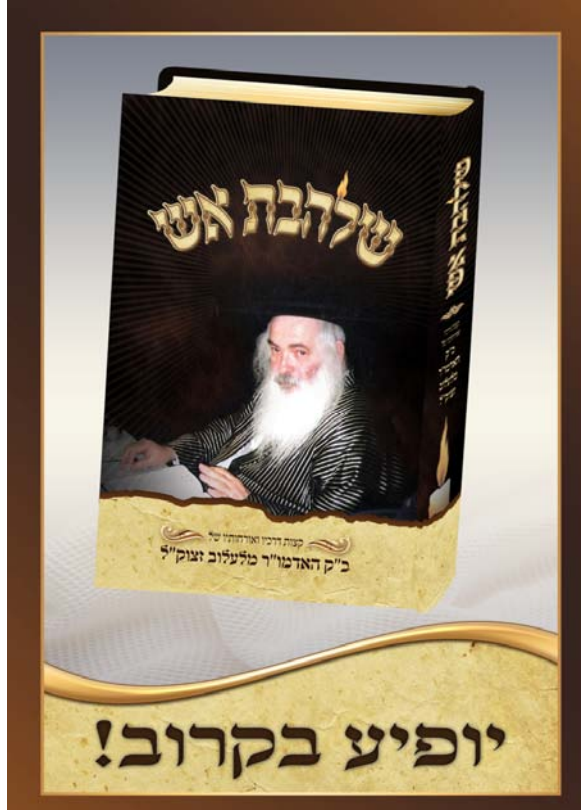
שאלה: ראשית אפתח בדברי הלל ושבה אודות עלונכם המלא פנינים בטוב טעם ודעה, כהמשך לדברים המאלפים של היועץ הרב שטרן באחד מהמדורים בו האריך בהן ובהשכל אודות הדוגמא האישית המהווה אבן יסוד לחינוך הילדים. ושאלתי היא: אני אדם קאלטר הייתי מתנהג בקרירות ואינו מראה בבית רגש והמימות, למרות שבתוכי יש רגש אבל לא כלפי חוץ, האם ח"ו הפסדתי את ילדי וח"ו לא יגדלו כמו שצריך וכו'. לתשובה מחכימה ומעודדת אודה. בכרכה ד.ר. ב"ב

תשובה: עצם הדבר שנשאלה השאלה בסגנון זה, מראה כי ב"ה המסר חדר פנימה ואנחנו כבר בדרך המוביל בית אל וזה שכרנו, לילדים טובים יש עוד ועוד מרכיבים, אך בראש וראשונה כדי להצליח ולזכות לראות פירות מבורכים זה תפילות מעומק הלב, מה שתפילות עושים אין לנו שום שמץ בהשגת הדבר, אבל "הארץ נתן לבני אדם" בשביל להצליח צריך להשקיע. כ"ק אדמו"ר מוויזניץ שליט"א - מסביר תמיד האם ראיתם אחד שרוצה להגיע לעיר חיפה יקח רכבת שנוסעת לת"א ויתפיל מעומק הלב שרוצה להגיע לחיפה, הוא לעולם לא יגיע, אלא יקח במטותא הרכבת לחיפה יאמר תפילת הדרך

שיגיע למוחו הפצו לחיים ולשלום ובעז"ה יגיע חינוך ילדים הוא גם כך, צריך להשקיע ולהתפלל וחוזר חלילה ואז במתנת חנם נקבל ברוב רחמינו וחסדינו, הטוב כי לא כלו רחמינו. כדי שהבכרה תחול צריכים השקעה כמו שמצינו אצל אלישע הנביא ששאל את האשה השונמת מה יש לך בבית וענתה "שמן", וכידוע השמן התברך ומילא כלים ע"ג כלים, ובוה"ק כ' כי הבכרה חייבת לחול על משהו- לכן משאירים לחם על השולחן בכרכת המזון כדי שיהא על מה שתחול הבכרה.

מסופר שלאחת העיירות הקטנות במזרח אירופה הגיעה לראשונה רכבת, יצאו יהודי העיר ובראשם אחד מגדולי ישראל שם לראות את הפלא, עמדו כולם מתבוננים וממשמשים את ההפעלות וקולות קריאה של התפעלות נשמעה מהם, אמר אותו גדול לאחר מספר דקות כי מכל דבר בעולם אפשר ללמוד... (כידוע) גדולה ק"ח ח"ח"ח ז"ע היה לומד מכל דבר לעבודת ה' ראיתי את הרכבת והנה הקרונות שבה

אלה יעמדו על הכרכה אשר נדבם לבם להוצאות העלון לזיכוי הרבים

הופיע ויצא לאור בס"ד
שלהבת אש
 שביבי אש אשר ללהב יוצאת להאיר לארץ ולדורים עליה דעת קצות דרכיו והליכות מלכי בקדוש אורחותיו ותולדות חייו של **כ"ק אדמו"ר מוויזניץ ורבינו מרן רבינו אלעזר מנחם זצוקלה"ה** מלעלוב
 נכתב וערך בס"ד ע"י **ישראל האסטרטג** יו"ל ע"י **מערכת "מרו תורה משה" לעלוב** י"ד טבת תשע"א
 ת'רא **שלהבת אש ע"לה** יו"ד העשירית למרו רבינו המה"ט זע"א

ברכת מזל טוב לבבית
 למעלת אבינו היקר והנעלה הרה"ח ר' **דוד לוינ הי"ו** ולבנו אחינו החשוב והיקר ר' **מתתיהו לוינ הי"ו** להגל הולדת הנכד- הבן יהי רצון שתזכו לרוב נחת ושובע שמחות וכט"ס. מברכים מקרב הלב- **יאשיהו והושע נח לוי**

לעילוי נשמת
 מרת **לאה בת רבי מאיר ע"ה** מנלה נלב"ע ט"ז טבת תשס"ה. ת.ג.צ.ב.ה.

ברכה מקרב לב
 לרומע"כ דידי היקר והמפואר, מרביץ תורה ברבים, פה מפיק מרגליות, מסור ודבוק בכל נימי נפשו ונשמתו למרו רבינו שליט"א
הרה"ג רבי יקותיאל רוזנבאום שליט"א רב ביהמ"ס "קהל חסידי" קרית בעש"ט פ"ת וראש כולל "זכרון אלימלך"
 להגל הולדת הנכד היקר **אפרים שרגא** גי"ו יה"ר שתזכה לרוב נחת ושובע שמחות, ולהמשיך בהרבת תורה כשאפתח הטהורה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא אכ"ר.
 המברך באהבה- ידיך **מרדכי ארי' וייסרג- פ"ת**

ברכת מזל טוב נאמנה
 לידידנו האי גברא רבא ויקירא, משמח אלוקים ואנשים, יושב באהלה של תורה, מהולל בתשבחות, דבוק ומקושר לרבוה"ק בלו"ג, מחשובי יקירי אנ"ש **הרב החסידי רבי משה זאב לב שליט"א** להגל הולדת הנכדה שתחי' בת לידידנו החשוב והנעלה הרה"ר **אברהם דוד לענס שליט"א** יה"ר שייזכו לרוב נחת דקדושה ושובע שמחות וכט"ס.

הודעה
בשב"ק שמות התפילות ועריכת השולחנות יתקיימו בבית מדרשינו ר"ע 65 יום חמישי בעל"ט אור ליום כ"ד טבת לאחר 9:00
 יערוך רבינו א"ה השוה"ט לוגל יו"ד דמרו **רבינו משה מרדכי מלעלוב** זע"א

ברכת מזל טוב
 ברגשי אהבה ומכבוד הננו מברכים ברכת מזל טוב מעומקא דליבא, להאי גברא רבא ויקירא, להאברך היקר שבחבורה, המהולל בתשבחות, מוכתר בכל מידה ומעלה, שמו הטוב הולך לפניו, מחשובי רבני כולל "אור מנחם", אוצר כלי חמדה, פאר מקדושים, עדין הנפש ונעים הליכות, נכד למרו רבינו הקה"ה זע"א, א.ה"ה

הרה"ג ר' משה מרדכי בידרמן שליט"א להגל הולדת הבן הרך הנימול **אלתר אלעזר מנחם** נ"ו יעזור השי"ת שיוכה לרוות נחת דקדושה ממנו, ולגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים. אמן

ברכת מזל טוב
 הננו לשגר בזה לקדם הוד מעלת האי גברא רבא, כליל המעלות והמידות, עוסק ויגע בתורת ה', דבוק בלו"ג למרו אד"ש, ענוות חן נסוכה על פניו, הריף ובעק במכמני התורה ומאיר פניו לכל אדם **הרה"ג רבי יקותיאל רוזנבאום שליט"א - רב ביהמ"ס "קהל חסידי" קרית בעש"ט פ"ת והאש סלל זכרון אלימלך"**
 להגל שמחת הולדת והכנסתו בבשאע"ה לנכדו היקר **אפרים שרגא** בשעט"מ צ
 וזאת ברמותינו מעומק לבבינו, שיוכה לרוות נחת ממנו ומשאר כל יוצ"ה, ויזכו אביו ואמו לגדלו ולהנכו על מבויע התורה, מתוך שמחה ואורה, אושר ועושר והרחבת הדעת אכ"ר.

הופיע ויצא לאור הספר אור החיים הקדוש עם ביאור "אור יקר"
 * מנוקד ומפוסק באותיות ברורות
 * פסוקי המקרא מצוטטים במלואם
 * כל מאמרי חז"ל וזוה"ק המוזכרים באוה"ה הובאו בו
 * זוה"ק מנוקד ומבוואר ע"פ מתוק מדבש
 * ביאור העניינים העמוקים
 * הוספות נחוצות ולקט מפרשי האוה"ה

הפצה = 03-6765382 - מו"ל: 03-5743185